

Sygn. akt VI U 274/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Iwona Dziegielewska
Protokolant:	Łukasz Michałuk

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy M. W. (1)

z udziałem zainteresowanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 9 lipca 2020 roku nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się M. W. (1) prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od dnia 23 stycznia 2020 roku do dnia 12 marca 2020 roku.

VI U 274/20

UZASADNIENIE

W dniu 17 sierpnia 2020 r. wpłynęło odwołanie M. W. (2) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. z dnia 9 lipca 2020 r. znak (...) w przedmiocie odmowy prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 23 stycznia 2020 r. do 12 marca 2020 r. z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu odwołujący się podał, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał decyzję bez analizy okoliczności zdarzenia warunków na jego stanowisku pracy, oraz bez uwzględnienia sytuacji ubezpieczonego w trakcie zdarzenia. Przyczyną zdarzenia był brak podestu lub schodów, a jego zeskoczenie z maszyny wynikało z tych okoliczności, a nie z rażącego niedbalstwa (odwołanie k. 1 - 6).

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Płocku, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do tutejszego Sądu celem rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie k. 18).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że przyczyną zaistniałego w dniu 22 stycznia 2020 r. wypadku przy pracy było

naruszenie przez odwołującego się przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia na skutek rażącego niedbalstwa. W związku z powyższym nie ma prawa do zasiłku chorobowego z ustawy wypadkowej za okres od 23 stycznia 2020 r. do 12 marca 2020 r. (odpowiedź na odwołanie k. 53-54).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się zatrudniony był w (...) Spółka z o.o. w Z. na stanowisku(...)

W dniu 22 stycznia 2020 r. o godzinie 14:00 odwołujący się rozpoczął pracę w obszarze produkcji. Tego dnia do jego zadań należało: realizacja zamówień, nadzór nad parkiem maszyn oraz nadzór nad pracownikiem pracującym na zmianie roboczej. Około godziny 16:00 podczas oczyszczania wagi wielogłowicowej odwołujący się wszedł na podwyższoną skrzynkę sterującą wagi, po czym zeskoczył na poziom podłogi. Zeskok nastąpił z wysokości 60 cm. Chciał jak najszybciej wykonać pracę i zrealizować zamówienie i dlatego zeskoczył. Zeskakując zawadził stopą o profil (część maszyny), który odgradzał wagę od podestu. Posiadał buty ochronne. Po zdarzeniu pracował dalej, mając nadzieję, że ból stopy minie. Wraz z upływem godzin ból lewej stopy nasilał się. Około godz.20:00 zgłosił zdarzenie osobie pełniącej funkcję kierownika zmiany. Położono mu na stopę lód, a następnie wrócił na produkcję zakończyć zadania. O godz.22:00 zakończył zmianę i udał się do domu. W dniu następnym zgłosił się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w N.. W badaniu RTG nie stwierdzono zmian kostnych, opisano obrzęk tkanek miękkich okolicy kostki bocznej. Nie było bezpośrednich świadków zdarzenia, protokół sporządzano na podstawie zeznań odwołującego się i nagrania z monitoringu. (karta leczenia szpitalnego k. 7; protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 10 - 16; nagranie ze zdarzenia odtworzone na rozprawie k. 77v.; zeznania odwołującego się k. 96v - 97 e - protokół (...):35:57 - 00:47:52).

Powód od dawna pracował na przedmiotowej maszynie oraz na podobnej wprowadzonej do użytku w 2017 r. Przeszedł szkolenie stanowiskowe i zapoznał się z instrukcją. Używał odzieży ochronnej. W instrukcji stanowiskowej bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze wagi wielogłowicowej nie wskazano na sposób czyszczenia maszyny. W zakazach podano, że pracownikowi nie wolno korzystać z niesprawnej maszyny lub pracować bez środków ochrony osobistych. Dotykać będących w ruchu części maszyn albo czyścić maszynę będącą w ruchu czy samowolnie stosować inne niebezpieczne metody pracy, dotykać przewodów elektrycznych, dopuszczać do pracy na swoim stanowisku jakichkolwiek osób bez wiedzy przełożonego albo przeszkadzać innym pracownikom wykonującym pracę, tarasować przejścia i dojścia do stanowiska pracy. Po zakończeniu pracy zalecono m.in. oczyszczenie stanowiska roboczego i ułożenie narzędzi i przyrządów pomocniczych w miejscu do tego przeznaczonym (instrukcja stanowiskowa k. 113 - 114). Pracodawca zalecał korzystanie z drabiny lub podestu, który znajdował się zawsze w pobliżu maszyny. Powód korzystał z drabiny niejednokrotnie, ale z poziomu drabiny trudno było oczyścić maszynę od strony skrzyni sterującej. Żeby oczyścić dokładnie maszynę sprężonym powietrzem musiał wejść na skrzynię. Po wypadku wprowadzono kategorię zakaz wchodzenia na maszynę. przerobiono maszynę tak, że dodano podesty ze schodami wokół maszyny, które uniemożliwiają zeskok (zeznania odwołującego się k. 96v - 97 e - protokół (...)) (...) zeznania świadka A. P. k. 96 - 96v e - protokół (...)(...)

Odwołujący się był niezdolny do pracy w okresie od 23 stycznia 2020 do 12 marca 2020 r. Przez okres niezdolności do pracy przebywał na zwolnieniu lekarskim.

Decyzją z dnia 9 lipca 2020 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 23 stycznia 2020 r. do 12 marca 2020 r. z tytułu wypadku przy pracy. Organ rentowy odniósł się do art 21 ust 1 ustawy wypadkowej, który stanowi, że świadczenie z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługuje gdy wyłączną przyczyną wypadku było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub na skutek rażącego niedbalstwa. Organ wskazał, że odwołujący się schodząc z maszyny sterującej wagą skoczył na podłogę czym przyczynił się do wypadku przy pracy (decyzja k. 8-9).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, aktech rentowych oraz na podstawie zeznań świadków A. P. k. 96 - 96v e - protokół (...) (...), A. S. k. 96v e - protokół (...) (...) oraz zeznań odwołującego się k. 96v - 97 e - protokół (...) (...). Autentyczności dokumentów znajdujących się w aktach sprawy żadna ze stron nie kwestionowała, toteż Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Zeznaniom świadków Sąd dał wiarę jedynie w części w jakiej korespondowały z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Nie znalazły potwierdzenia w instrukcji stanowiskowej bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze wagi wielogłowicowej zeznania świadka, że konieczność użycia drabiny wynikała z instrukcji stanowiska pracy i instruktażu stanowiskowego. Zeznaniom odwołującego się Sąd dał wiarę w całości, bowiem były one spójne, logiczne i zgodne z dokumentami zgromadzonymi w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako uzasadnione zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 6 w/w ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania pracy na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia.

Aby uznać zdarzenie za wypadek przy pracy muszą wystąpić wszystkie wskazane powyżej przesłanki. Zdarzenie nagle charakteryzuje się zaskoczeniem pracownika. Jest czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym, raptownym. W orzecznictwie uznaje się, iż trwa ono nie dłużej niż jedna dniówka robocza (vide wyrok SN z dnia 5 października 2012r., sygnatura I UK 197/12LEX nr 1303225). Zewnętrzna przyczyna zdarzenia nie może pochodzić z organizmu pracownika dotkniętego zdarzeniem i musi być źródłem urazu lub śmierci. Nie musi być to wyłącznie jedna przyczyna, lecz również mogą to być przyczyny złożone, a więc zawierające połączenie czynnika zewnętrznego z czynnikami istniejącymi już w organizmie pracownika. Sama praca nie może stanowić zewnętrznej przyczyny w rozumieniu definicji wypadku przy pracy. Może nią być dopiero określona nadzwyczajna sytuacja związana z tą pracą, która staje się współdziałającą przyczyną zewnętrzną (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2014 r., sygnatura I PK 185/13 LEX nr 1646046). Przez uraz rozumie się uraz fizyczny oraz psychiczny. Pojęcie „związku” zdarzenia z pracą również definiuje ustawodawca mówiąc o tym, że jest to sytuacja, w której zdarzenie to następuje podczas lub w związku z wykonywaniem zwykłych czynności w ramach wykonywanej pracy. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 maja 2014 r., sygnatura I PK 275/13 czasowy i miejscowy związek oznacza, że pracownik doznał uszczerbku w miejscu i czasie, kiedy pozostawał w sferze interesów pracodawcy.

Zgodnie z art. 9 ust 1 ww. ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2019.0.1205 t.j.). zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru (odpowiedź na odwołanie k. 3-3v).

W niniejszej sprawie okoliczność, że odwołujący się uległ w dniu 22 stycznia 2020 r. wypadkowi przy pracy nie była kwestionowana. Organ rentowy podnosił jednak, że przyczyną zaistniałego zdarzenia było naruszenie przez odwołującego się przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia na skutek rażącego niedbalstwa. W związku z powyższym nie ma on prawa do zasiłku chorobowego z ustawy wypadkowej za okres od 23 stycznia 2020 r. do 12 marca 2020 r. Organ rentowy odmawiając odwołującemu się prawa do zasiłku chorobowego z ustawy wypadkowej powołał się na art 21 ust 1 ustawy. Zgodnie z ww. przepisem świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3 pojęcie wypadku przy pracy, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonych dokumentów jak i zeznań świadków nie udowodniono, żeby wyłączną przyczyną wypadku było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i

zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Dołączona do akt sprawy instrukcja stanowiskowa bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze wagi wielogłowicowej nie określała sposobu, w jaki należało zejść z maszyny po zakończeniu pracy. Zwyczajowo odbywało się to przy użyciu drabiny lub podestu. Dodatkowo, pracodawca po zdarzeniu z udziałem powoda zamontował wokół maszyny podesty, żeby pracownik mógł stanąć na nich schodząc z maszyny co w ocenie Sądu świadczy o tym, że pracodawca do czasu wypadku sam nie zapewnił bezpiecznych warunków pracy, do czego był zobowiązany. Co istotne, odwołujący się dochodzi zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres za który przebywał na zwolnieniu lekarskim bezpośrednio po wypadku przez okres czasu pozwalający na powrót do zdrowia. Świadczy to bezspornie o tym, że zachowany został związek wypadku z niezdolnością do pracy. Zwolnienie było ciągłe, nie przerywane ani nie przedłużane. Sąd zważył, że w tak ustalonym stanie faktycznym należało uznać, że przyczyną sprawczą zdarzenia było zeskokczenie odwołującego się z maszyny, ale na pewno nie było wyłączną przyczyną wypadku przy pracy, co stanowić mogło podstawę do odmowy przyznania zasiłku z ustawy wypadkowej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.